

[Undervisningsministeren.]

nødvendigt at sætte det over styr, som man igennem mange år har opnået. Derfor har regeringen i denne sag som i andre sager, som det også er fremgået af statsministerens indlæg her i dag, taget afstand fra, hvad der er foregået, og også aktivt arbejdet for at bringe besættelserne til ophør.

Sigtet med de ting, der har været foretaget – de har været nævnt af forskellige ordførere her i dag, og jeg skal ikke gentage dem – har selvfølgelig været at få besættelserne bragt til ophør, men selsagt ikke med et hvilket som helst middel. Man kunne få den mistanke, når man hørte hr. Christophersens indlæg, at situationen på universiteterne i de sidste dage var forværret, at den holdning, som hr. Christophersen gav udtryk for at regeringen havde haft, betød, at vi nu i dag stod i en totalt kaotisk situation. Og så er sandheden jo den, som adskillige ordførere har fremhævet det, at langt de fleste besættelser i den forløbne uge er smuldet væk, og at de besættelser, der endnu var tilbage, i dag også ser ud til stort set at være forsvundet. Og så kan hr. Christophersen jo mene, at den slags ting sker af sig selv, eller hr. Christophersen kunne måske begynde at overveje, hvorfor det er sket, og om det ikke har en sammenhæng med den linje, regeringen netop har lagt i denne situation. Jeg synes, det er glædeligt, at universiteterne selv har løst de fleste af problemerne, og det har vi næppe nogen som helst grund til at beklage. Jeg tror i virkeligheden også, at venstre er enig med statsministeren i statsministerens afsluttende formulering, som jo lød, at fasthed ikke er uforenelig med smidighed i behandlingen af konkrete problemer.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil gerne takke for den debat eller måske i særlig grad for den modtagelse, som min redegørelse her i tinget har fået af praktisk talt alle partier, for det har jo i hvert fald ind imellem været en saglig og nøgtern vurdering af tingene, og der har såmænd egentlig ikke været ét eneste partis repræsentant, der har sagt noget, der sådan lukker op for nemme og klare løsninger på de problemer, der møder os i situationer som dem, vi nu diskuterer.

Må jeg sige om den dagsorden, der er fremsat af hr. Ninn-Hansen, at den kan regeringen naturligvis acceptere. Den er jo et resultat af forhandlinger mellem socialdemokratiet og de

konservative, og det er jo også et resultat, som har bevirket, at det radikale venstre er medfor-slagsstiller. Den kan vi altså acceptere.

Ellers kan man vel sige, at debatten har været præget af, at venstre, centrum-demokrater, fremskridtspartiet, og der er vist flere endnu, har fremsat hver deres dagsordensforslag, og det fortæller vel lidt om, for at sige det pænt, hvor stor interesse der er for det emne, der er til debat.

Hører man efter, hvad der er sagt, mener jeg, at man kan konstatere, at der i det konkrete ikke er én eneste ordfører, der sådan ganske klart har sagt, hvad andet man skal gøre end det, som regeringen har gjort, og hvilke andre synspunkter man skal have end dem, som regeringen faktisk har lagt op. Man har ikke alvorligt kunnet kritisere vores handlinger, man har ikke alvorligt kunnet kritisere vores synspunkter, og man har altså slet ikke et eneste konkret forslag til en bedre løsning end den, som regeringen har lagt frem.

Der har fra i hvert fald i denne sag de yderste punkter været nogle indlæg, som jeg skal gøre ganske få kommentarer til.

Hr. Jens Møller sagde, at vi alt for længe har accepteret ulovlige aktioner. Hr. Jens Møller talte her om situationen på arbejdsmarkedet. Jeg vil have lov at sige: hvad er dog det for noget snak? Regeringen har ikke accepteret nogen ulovlige aktioner. Regeringen har så hurtigt, som det overhovedet var muligt, tilkendegivet sin opfattelse af tingene. Regeringen har så hurtigt som muligt også givet udtryk for, at den støtter politiet i de nødvendige aktioner, og politiet har rent faktisk så hurtigt, som der har været behov for det, så hurtigt som der har været fremsat ønske om det, sat ind. Det er noget snak at sige, som hr. Jens Møller har gjort det i dag, at vi har accepteret disse ulovligheder for længe, for sagen er, at jeg i min redegørelse i dag har påvist, at blokadene er blevet brudt, og de er blevet brudt så hurtigt, som det overhovedet var muligt.

Kristeligt folkeparti er i sin tale i dag heller ikke kommet med noget nyt, men har alligevel i ordvalget været nok så militant og udtrykt sig i en form, som i hvert fald er militant, og man har også hørt en minutiøs beskrivelse af, hvilken fremgangsmåde regeringen burde anvende. Jeg synes, man, i ord i hvert fald, i denne sag har placeret sig lidt for langt ude på den ene yderfløj.

På den anden yderfløj har hr. Waldorff, skal